

Сва редакције и админ.
Колонелска ул. бр. 22.

Сви писма се дају у админист.
— Цена утврђена —

Невлађена се писма не
дају. Рукописи се не
враћају.

Исва, рукописе, новац
и остало што се односи
на лист, слати власничку
листа

СТРАЖА

ОЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Адреса за телеграме:

„СТРАЖА“ — БЕОГРАД
Преплата за Србију
на пошти:
на годину дн. 12.—
„ шест месеци „ 6.—
„ три месеца „ 3.—
„ један месец „ 1.—

Преплата за иностранство
[] на пошти:

на годину дн. 30.—
„ шест месеци „ 15.—
„ три месеца „ 7.50

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

У покореној Белгији

— Порука белгијском на-
роду. —

— Јз, Виљем II, по мило-
сти божијој владар над вла-
дарима, цар над царевима,
краљ над краљевима румим,
обарам и предајем огњу све
што стоји на путу мојим кра-
љевским захтевима.

Један је господ на небу,
један је цар на земљи — а
то сам ја. Шта су Нерон,
Цезар и Атила према мени?
Једна ништавила Њихова де-
ла, према мојим падају у прах!

Зато ћутите, покорзвајте се
мојим законима и мојим љу-
дима, који ће их уводити у
живот.

Сви ревизори „Стра-
же“ из унутрашњости
треба одмах да изми-
ре обрачун за прошли
месец (од 1 до 17 но-
вембра) и да изплате
ранија своја дуговања.

Цар Виљем дели...

Било у Риму

Бивши канцлер Немачке кнез Било, после дугог кон-
ферисања са Царем Виљемом, Генералом Хинденбургом и кан-
целаром Бегман Холвегом отпутовао је за Рим у нарочитој
мисији.

У круговима блиским немачком посланству у Риму, при-
даје се велика важност озом путу кнеза Билоа.

„Месађеро сазнаје да посета кнеза има за циљ, да при-
добе талијанску владу, да ова преко своје дипломатије по-
средује код скандинавских држава, да ове дозволе, да се у Не-
мачку увезе потребна храна за исхрану становништва, које је
већ почело да оскудева у животним намирницама. На завр-
шетку „Месађеро“ вели, наши су захтеви скромни. Ми тра-
жимо: Трст, Тирол и превласт у Арбанији.

Београд под Аустријанцима

Критично стање

Недеља 16 нов. по подне

Мален — Лазаревац

Седим у редакцији у полу-тама и гледам у пећ, у којој тако пријатно пуцкара ватра. Напољу кишовито. Ситна кишаша сипи и кваси земљу, кваси одело и продаре до коже до костију. С времена на време зачује се пуцањ, од кога се прозори затресу. Преко од мене, у дворишту „Гуслара“ долетело читаво јато гаврама, гачу и предсказују тешке дане, дане очајне, којима се ближимо, а ништа о томе не знамо. Киша и даље пада и нас иначе замишљене чини тесногрудим и нерасположеним без воље, енергије апатичним према свему. Осећам сву мизерију живота. У мене ушао неки дотле непознати ми страх и осећам хладноћу која ме свог обузима. Починем већ да дрхтим и да могу ушао бих у зажарену пећ.

Плашим се нечег непознатог, неодређеног и затварам очи а усне ми меланхолично шапућу: критично је! критично је.

— Господине, још за два шифа треба слога! — трже ме из размишљана шегрт. Дагох се лено од пећи и почех да пишем за „два шифа“.

Али тек што сам учинио неколико потеза пером, кад ми оно испале из руке и ја налакћен гледам кроз прозор у густу мрак, који се почео да пушта. Из „Гусларева дворишта“ још увек допире крик црних птица и дира ме у мозак.

Врата се полако отворише и преко прага се указа дуга фигура М.

— Ево донео сам ти извештај из полиције! рече ми он пружајући ми и писан табак хартије. Био је то извештај са наших бојишта. Као у највећој грозници дохватих пружену ми хартију.

ИЗВЕШТАЈ ВРХ. КОМАНДЕ

Крагујевац, 16. нов

ФЕЛТОН

Општински десетар

То је овај општински службеник, који је најстарији од свих служитеља. Ваљда још из ранијих времена, по традицији, затекло се то име у књигама општинским па је и овај садашњи десетар то наследио. Иначе он се може комотно назвати: најмлађи служитељ.

Да ово потврдим ја ћу за то навести и факта. Напр. Десетарева је дужност да о свима наређењима, које општински чиновници издају служитељима, води строга рачуна и о њиховим извршењима. Да о канцеларском материјалу и стварима се стара: да материјал набавља и да га чува да се не разноси. За нестанак овога он је од-

говоран. Услед тога што је по нашем уставу, општина једна политичка институција, а као што је Београдска коалициона; то је и његова дужност тежа. Јер једни чиновници издају наређења а други их опет другим назорима и наређењима, ниште или парирају. Међутим десетар мора увек да тражи златну средину и у том тражењу он мора, хтео не хтео, по кад кад и да скрене с правог пута.

Нарочито треба знати, каква је дужност десетарева била у времену евакуације Београда а каква за време Аустриске окупације. Ја сам, видивши често пута у његовој соби онај вашар разних одузелых и нађених ствари, јер што се год нашло у вароши, доносило се у општину у његову собу на чување, — помишљао ако овај десетар остане жив срећан ће бити.

Непријатељ је са највећом жестином нападао на наш фронт Мален река, Љига и Лазаревац. Његови напади били су нарочито снажни код села Гукоша и код села Рудовице. Непријатељ је одбијен на целом овом фронту.

Борбе око Рудовице

Напад код села Рудовице непријатељ је почео 13. овог месеца у вече успевши да тога вечера заузме једну тачку на десној обали Љига. Али су наше трупе 14. изјутра прешле у против напад, разбиле непријатеља и бациле га преко Љига заробивши 3 официра и 689 војника.

Не положају с десне стране реке Љига, који је непријатељ држао нађено је 600 које мртвих које рањених.

Код Обреновца

У нашим борбама код Обреновца, на десној обали Колубаре заробили смо 77 војника.

Исто тако и на осталим тачкама борбеног фронта заробљене су мање групе непријатељских војника.

Борба код Лазаревца

Код Лазаревца непријатељ је покушао напад али су наше трупе одбиле и овај напад. Гонећи непријатеља наше су трупе заробиле шест официра и 267 војника.

Три пута одбијен

У борбама код села Гукоша непријатељ је три пута јуришао и три пута је био одбијен. Овде су наше трупе прешле у противнапад и пребациле непријатеља до Љига. (Наставиће се)

Јалове нао

— Једна немачка оцена —

„Северне Немачке Новине“ званични орган немачке владе, поводом пада Београда донео је ово:

„Сам тај факт што аустроугарске трупе воде огорчене борбе у Галицији и Западној Пољској и поражавајући јуначки руску милиониту војску, ипак је она била у могућности да у Србији изведе једну велику офанзиву а то доказује до сад неумен храброст Хабсбургове монархије тај акт побија сву ову досадашњу фаму о снази Аустроугарске државе. Неминовна последица тога је пад Београда а по себи се разуме предстоји и заузеће целе Северне Србије.

Самим тим, Србија ће бити потиснута од Дунава изгубиће додир са Румунијом, па закључује чланак овако: Победоносне борб Аустроугарске војске са свим су стекле један неопцењени капитал за војну и политичку акцију.“

* * *
А сад? Стратегиски разлози?

Бугарске жеље

Из Рима телеграфички Берлинер Цајт ам Митаг следеће: „Српски премијер г. Пашић изјавио је једном кореспонденту „Новог Времена“:

„Србија је изгубила сто хиљада људи, дакле једну трећину њене војске. Нама прети веће зло него белгија а то се мора отворено признати. Споразум с Бугарском је за сад од велике користи“.

То желе Бугари па зато и протуррају ове вести кроз њихову агентуру — Берлинске Новине.

СКИЦЕ

— Правилно —

„Шта је ново, пријатељу!“ „Аустриски цар потписао указ за пензионисање Поћорка.“

Ко ће све то да сачува, помишљао сам, кад је соба препуна разних ствари: ћаб та војничка, покуле, пушчине, брашно, метци, амови, седла, тесази, сабље и т. д.

И док се нађене ствари не престано доносити у његову собу и слаже као у какву ризницу, дотле он непрестано јури час горе, час доле. Један кмет наређује му да одмах нађе шесторо кола да се дотера леб за сиротињу. Док се овај взмакао, долази један одборник и виче:

— Зашто ниси дотерао оно брашно што се налази код Војне Ставице, чекаш ваљда да га Цигани разнесу. Будало једна шта ваздан оклеваш!

Тек што се окренуо да каже једном служатељу где ће наћи кола за превоз леба, долази један писар.

— Је ли ти десетаре, зашто није пренето оно масти-

„Боље рећи, ми, Срби, смо га пензионисали.“

„А на његово место долази Шаркотих.“

„Уредићемо ми и њега.“

Белгијанци напредују

Петроград, 15 децембра. Јављају да су Белгијанци учинили продор на немачким позицијама на Изеру и да се чврсто држе.

— За белгијске бегунце —

Од продаје белгијских застава у Француској у корист белгијских бегунаца добијено је до сада милијун франка.

РАБОШ

Пролазећи поред Цветног Трга више пута спазио сам једног контролора државне трошарине, где на чезама долази ту на пијак. Мислио сам зашто овај државни чиновник свако јутро долази са чезама на пијак, али у том моменту свазих Грамберга где унесе у чезу зелен и месо.

Један мој пријатељ рече ми: „па он набавља провијант за крканлук у Вајфертској пивари и за то га држава плаћа, не ћеш се ни мало зачудити кад једнога дана у место да га видиш да седи на чезама, држи коња да не побегне.“

Французи о Србија

ПАРИЗ, 15. дец.

„Матен“ пише: Мала Србија једним дивним и херојским гестом тако је избила старота бечкога ћесара да овај види како му трострука круна дрће на глави и прети да спадне првом његовом царском партеру.

„Радикал“ пише. Српски су успеси заиста знаменити. Скорашња српска победа представља један капиталан догађај херојске борбе не само по своме значају већ и по поукама које из њега истичу.

Срби су жртвовали један велики појас своје територије да нагнају Аустријанце да се боре на једноме згоднијем терену, па предузевши одлучно офанзиву у место једне обичне победе задобише један колосалан триумф. Потучен непријатељ није се могао више повући у реду имајући ваљења реку коју је ваљало прећи

Уништен аероплан

ПАРИЗ, 15. дец.

Енглези су у Базелу оборили један од она два немачка аероплана што су летели изнад Хазебрука.

Балканска федерација

ПАРИЗ, 15. децем.

„Пти Паризијен“ пише: Балканска Федерација је на добром путу од наше последње победе и додаје да су Румунија, Србија и Грчка готове да признају Бугарској границу Енос—Мидија а можда и излазак на Радост, Бугарска ће очутати неутралност повољно по Србију и Тројни Споразум она ће можда на пролеће устати против Турске

Остали у Београду

Марија Ђукановић са ћеркама Миловом, Цаном, Савком и сином Стевом и унуком Надом.

Михајило Ј. Ристић, Михајло Крсмановић са женом Петријом и сином Драгомиром.

Милан Јаковљевић, фијакерист са женом Катјом и децом Јеленом, Миодрагом и Јаковом, Драгољубом и Ружицом.

Мика Илић, муж на војној дужности.

Мина Веверака, муж на војној дужности.

Емилија Јовановић, муж на војној дужности.

Злата Нешковић, муж војни обвезник.

тужим код председника зашто није пренега она моја фијока са актима. Шта то значи. Ниси ти ваљда господар у општини и т. д.

И кад падне мрак онда га треба само упитати:

— Зар си још жив по богу брате! јер целог дана од јутра до мрака бруји: десетар зна, код десетара је, прати ти само десетара, кажи ти то десетару он ће удесати и т. д. Ето и тај човек треба да је најстарији од служатеља, а каква ли му је тек плата, а кад ли руча а кад вечера. Јер кад човек навике електрични мотор и он по некад кашље, али промени темпо али овај десетар мора да падне у несвест, да се полије водом па опет да устане и да ради свој посао.

— Десетару, ја ћу тебе да

Са положаја

Писмо једног официра

Положај 14. дец.

Седим угодно код камина у мојој соби и гледам на пламен, који је лизао камином. Пред мојим очима пролазили су прошли дани, пролазили су, и ја сам се питао, где су она времена кад смо савим мирно и слободно трговали тамо амо, крстарећи по земљином шару.

Где су сви они пријатељи са којима сам проводио тако пријатне дане, а који сада можда тако тако жељно очекују дан када ће се моћи вратити својим кућама, да изгле своје љубе, децу, сестре, мајке очеве и браћу. Неки, можда леже непомични на месту крвавог окршаја. Некога је можда разнела граната, бомба и трава је већ одавно изникла над њиховим још свежим гробовима. Већ је можда и она увела. Кад смо полазили јесен је почела већ почела да чини своје.

Лишће је већ било почело да жути и да опада.

А сада; децембарска бура сасвим је оголила дрвеће а ветар који бесно дува, помешан са ситном кишом, која сипи и кваси земљу, њино оготело грање. Њихово тужно њихање изгледа ми као самртник, који се бори да се отме од смрти бар за још који дан. Лишће, њега је ветар далеко однео, и само ми још увек седимо овде. На једној низбрдици налази се село у њиме се налазимо. Село је мало, куће сниске са полуодртим зидовима. У селу видне једног знака живота. А у пролеће, када пробуди природу, кад се шума задене листом, када се цвеће расцвети, када бубе и лептирови и тице дођу и лете од цвета до цвета, овде онда мора да је дивно живети. Ако је сада напуштено и у разрушеним кућама наши војници су се уселили.

Три дана су лежали у шанчевима, рововима и ругама али четвртог дана ушле су у село, топалстан. И ако кроз кров допаре бледи месечев сјај, ипак, кућица, ма и полурушена, добар је заклон од ветра и сваке друге непогоде, која вас ево већ толико дана немалосрдно туче.

Ја станујем у сред села и са високог положаја гледам, као какав стражар, што се све око мене догађа. Преко целог дана гледам како наши војници; сада за време одмора после успешне офанзиве, прескачу поточару и иду један друге на коју реч. А кад падне ноћ, тада се за светле безбројне ватрипе, око којих се војници скупили па им кувају или се грејући причају доживљаје из овог светог рата.

Напријатељ не може да их опати, јер их заклања читав савлет брда и коса.

Као што рекох мој стан је у сред села и на високом положају. Пред мојим очима

пролази живот целог дана, од јутра до мрака. Сумњам да је ово старо село могло овакав живот и да замисли. Долазе и одлазе кола претоварена, тако да их по шест коња једва вуку то одвлаче дрва, да се на осталим положајима, који су без дрва, греју војници. Тамо на носилама носе оболелог војника. На његовом бледом лицу огледа се смрт, па ипак он је у зубима, који дрхте стегао цигару и труди се да буде живихан.

Али још је интересантнији преглед кад се донесе храна, Није нам највећи непријатељ аустројанац, већ реч тако добро позната тамо код вас: глад. Како ли се засветле очи кад се дигне тешки поклопац са казана и кад пријатан мирис од јела заголица нос. Тада кувар узима велику варјачу и њоме добро промеша по бакрачу. Зато време војници са порцијама у десној руци и лебом у левој чекају „следовање“.

Али нико се тако жељно не очекује као поштар. Куврти и замотци се кидају и сваки летимиче прочита писмо, тражећи једно, да ли је код куће све здраво и живо. Кад кад усне задрхте а очи се овлаже. Тихо и нечујно повлачи се по који војник из круга сретних, јер му је умрла жена, дете, које је оставио код куће. Другоме је погинуо брат и он га жали, а теши се тиме, што је пао као јунак. Да, у оваквој једној средини има се много чега да види, веселог и жалоснога и ја бих могао још много и много да вам пишем Али сад је баш дошао ручак. Ено и старог пуковника, већ је дошао, морам да се журим, јер он се љути кад ми официри нисмо сви на окупу те се на некога има да чека. А у осталом и трбух тражи своје право.

Дук.

Захвалност

Фирме београдских трговаца Косте Николића и Комп. Светена А. Божиновића, Савчића и Николића, Рајића и Вуковића, Браће С. Илића, М. Слушког и Комп. (деловођиз фирме г. Шулиц) и браћа А. Васић, — поклонили су нам топла одела и разне потребе за живот, на чему овим племенитим људини у име наше и свјих другова изјављујемо највећу захвалност. Илија Златковић обвезник 2 поз., Ђорђевић обвезник 2 поз., Аврам. П. Јерговић обвезник 2 поз., Лука Вуксановић поднаредник 2 поз., Живан Марјановић обвезник 2 поз., Јаков Голубовић обвезник 2 позива.

На ове трговце могли би

се угледати и многи други богаташи. И ми им с наше стране захваљујемо

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Г. министру војном

Г. г. Ђорђе Мунић, и његов ортак Карић, војни обвезници, купују хартију у Београду коју они у Немшу препродају. Ми се чудимо за чији рачун ова господа купују хартију и како је транспортну кад се зна да је данас врло тешко пренети и брашно због оскудице саобраћајних средстава. И док други војни обвезници, не могу да обиђу своје болесне породице ова двојица тргују у Београду.

Добро би било да се они упуте у команду.

Брашно за Београд

Као год што су јуче пренели дуван из Раље у Београд на великим шпедитерским колима, право би било да се неко постара да се и брашно отуда превуче, јер ако је дуван нужна животна потреба, сигурно је брашно још нужније. Брашна има у довољној количини те отуда је ово могућно што пре учинити.

† Милиа Мила Марковић

Нашег пријатеља г. Воју Марковића, свештеника, задесија је велика жалост, преминула му је супруга Мила у Болчу.

Бог нека јој подари рајско насеље. Уцвеленом супругу г. Марковићу изјављујемо саучешће.

Наредба

Врховна Команда под О. С. Бр. 8693. од 14. т. м-ца доставила је следеће:

„Сазнало се да код становништва има склоњеног и прикривеног материјала, који је непријатељ оставио на бојишту.

Дужност је свакога, код кога се ма шта од ратног плена затекло да преда у најкраћем року најближој војној власти.

Код кога се после одређеног рока за предају ма шта од заплењеног материјала, нађе, казниће се за утају државне имаоине.

Предње се доставља становништву ради знања и да према горњој наредби свако поступи.

Крајњи рок за предају плена биће 5. Јануар 1915. год.

Једна напутност

Жале нам се малопродавци да им чиновник управе монопола у Београду даје дуван под условом ако плате подвоз од Раље до Београда. Ми не знамо да ли је ово истина, али ако је истина онда је дужност управе монопола да ову ствар испита и кривце казни, јер није право да се људи и на овај начин пљачкају.

50 динара кило дувана!

Јуче смо купили 20 грама

дувана за 1 динар што значи за једно кило стаје 50 динара. Дуван смо купили на Хошку код Старог Телеграфа кроз прозор. Сопственик је малопродавац неки Никола и не сме никако скупље да продаје. Ми га и не тужимо зато, него бележимо ради карактеристике да је једно кило дувана плаћено 50 динара. Дуван се налази у нашој редакцији и неће се дирати, чувамо га за углед, колико да се зна: како је у Србији лако обогатити се.

АРМАН

КЊЕРИ ГРЕХА И ПОРОКА

Први корак у порок

(14)

ГЛАВА III

Историја се понавља

— Ја ћу се колега побринути да ово писмо оде на своју тачну адресу! — рече Нулић. — А сада већ је време да се развијемо. Зора тек што није забелела. А и ви треба да се спремите за пут. Него нисте ништа са одсуством свршили. Али! нека свршићу ја то већ код директора.

Представићу му да је ствар била такве природе да сте морали што пре да одпутујете. А ви му се са прве станице јавите а уједно напишаћете и молбу за одсуство. Јовановић је ћутао. Није знао ни беле да каже. Као послушно дете он је све Нулићу одобрио.

Тачно у четири часа Јовановић је напустио стан свога колеге Нулића. Кад је дошао у свој стан био је сав изломљен и бацио се на кревет. Плакао је дуго и горко. Док је овакво стање било у стану Јовановића, дотле је у своме стану Нулић ликовио и од задовољства трљао руке.

— Дакле ипак, ја ћу бити победилац. До сада сам се из сваке баре извукао па ћу ваљда и овога пута! — Затим је задовољан легао да одмори своје грешне и сувисне грешне очи. У седам часова изјутра Нулић је већ био на ногама. Пошто се умио и обухвао погледао се још једном у огледало и изишао напоље. Газдарица је рекао да неће долазити на ручак, јер је позват код једне своје рођаке некакве удовице.

Газдарица, која је била од лакших и записана у тевтер београдске полиције, као жена, која раде упознаје младе и неискусне девојке са београдским бонвиванима значајно је погледала свога кирајцију и креснув оком добади му: е баш сте лола! Код тетке. Знаш већ код какве тетке. Ја вам унапред желим леп провод! —

Затворив за собом тешка гвоздена врата Нулић застаде и премишљаше на коју ће страну: да ли прво код Јовановића, да види да ли је отпутовао, или код Петровићевих да преда писмо.

Тражи место за послуживање
Једна здрава жена тражи место за послуживање у мањој породици. Кома треба нека се обрати уредништву овог листа.

Кантарџијски радник

Тражи се један кантарџијски радник да се јави Јелици Грујић, Нагоричанска ул. број 2. (Смедеревски Берам.) Ступити може одмах. Плата добра.

Пратплата на „Страну“

стаје један динар месечно.

Ударио је путем, који води Јовановићевом стану. Но од газдарице Јовановићеве сазнао је, да је Јовановић још у седам часова отпутовао за Ниш важним послом где ће се задржати дуже време. Нулић је био задовољан. Ствари су ишле онако како је он хтео и желео. Пошто се опростио са Јовановићевом газдарицом он се упутује стану господина Петровића.

Стан господина Петровића био је далеко, на Запад. Врачару и пролазећи поред „Здрављака“ Нулић сврати на млеко.

Ту је остао читав сахат забављајући се са продавчицама, које су га врло добро познавале. Јер, Нулић је био кавалер, и толико је ноћи са њама проћердао, када би ове завршиле свој посао у Здрављаку.

Било је тако девет часова када се Нулић диже да иде. Баш на вратима „Здрављака“ узе један јутарњи лист.

„Крвава брачна драма на Запад. Врачару!“ — препоручивао је продавац своју робу.

Нулића нешто хладно пекну око срца и он као по неком нагону отвори лист.

На другој страни листа, крупним масним словима на два ступца прнио се наслов. Нулић нервозно прелете очима садржину, кад прочата имена Петровић, он се спусти на прву столицу, да не би пао! Наје могао себи да нерује и још једанпут пажљиво прочата цео напис. Затим се полако диже и нерекав збогом продавчицама изиђе из радње. Тромим корацима пошао је стану г. Петровића. Мозак му је престао да ради а лице му беше добило некакав безизразан, глуп израз. У таквом стању дошао је до двора и ту се тек мало освестио. Наједном трже се и пошто је турио руку у унутрашњи џеп горњег капута он стаде да мисли. Размишљање је било кратко, затим се брзим корацима упутује пошти где једној госпођици предаде писмо с молбом да га хитно пошље. Платио је потребну таксу и журним корацима упутује се стану г. Петровића. (Наставиће се)

Извештавамо родбину пријатеље да је ваша добра и никад незаборављена супруга и мати

† Мила (Милка) В. Марковић рођена Јојкић

13 овог мес. после тешког боловања преминула у Болечу и сахрањена у болечком гробље.

Ожалошћена: супруг, Воја Марковић парох винчански и свештеник коњичке дивизије; син, Милован. гимназист и остала родбина.

15 децембра 1914 год.
село Болеч

1—2

Наш добри и непрежаљени син, односно брат, унук, сестрић, и. т. д.

Жилак Ј. Ваклић

свршени философ београдског Универзитета с дипломским испитом, суплент смедеревске гимназије и свршени студент филозофије на берлинском Универзитету и почео радити тезу за докторат на услед мобилизације прекинуо, ђак—поднаредник 3-ће чете 2-ог батаљона 1-ог пешад. пука Моравске Дивизије 2 позива, погинуо је 21 новембра тек. год. у борби са Аустријавцима на положају, где је и сахрањен.

Овај по нас велики и тешки губитак, јављамо свима нашим сродницима и његовим пријатељима познаницима и друговима, и молимо их за саучешће у овој нашој великој жалости.

Ожалошћена: отац Јован Т. Ваклић, пуковник, браћа: Живојин, артиљ. мајор; Михајло, пешад. мајор; Милорад, суплент крагујевачке гимназије; снаха Даница; стара мајка Љубица Ст. Живковић, удова, тетке и остала родбина.

Две ПИСАЋЕ МАШИНЕ, ЈЕДАН АМЕРИКАНСКИ СТО ко има на продају, нека јави уредништву овога листа. —6—

Поручбине за књижару М. Ив. Живковића и Кооп. могу се елати сваког дана. 7—10

Ужичких производа и других ДЕЛИКАТЕСА

ПРЕПОРУЧУЈЕ РАДЊА

ЈОВАНКЕ ГРУЈИЋ

Сремска улица до кафана „Мали Војник“

Парочито препоручује увек свежег печења, кобасица, саламе, селфаладе, дебrecинера, шунке, сланине, сира (кашквала), српског сира. Цене су солидне, а услуга у свему брза и тачна. —11—

Штампарији Драг. Грегорића потребан је један старији ученик.

КРАЉЕВСКО ПОВЛАШЋЕНА

Српска фабрика стакла

у Параћину

Има на стоваришту све врсте простог и финог стакла за домаћу потребу, а тако исто и медицинског за апотеке

403

1 5

Шлеског угља

првог квалитета динара 7.50 сто килограма са

подвоза. Може се добити на стоваришту Српске Банке. Стовариште је на Сави (Бара Венеција) Новац се полаже код Српске Банке преко пута гвожђарске радње Ранка Гођевца на Сави.

1—10

УГЉА Шлеског 1-ве врете

УГЉА Костолачког дрвеног

по врло умереној цени,

СРПСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

Новац и поручбине прима се у радњи Спира Милошевића и Кооп. до Народне Банке.

298

1—10

Колонијална радња

Алкалаја и Рајковића

БЕОГРАД

отворена је сваког дана

1—3—196

„Стража“ прима огласи!

Кафака

„Два Јелена“

Скадарска улица

Чаша пива 20 п. д.

ВАГЕ

Најбољи су из радње

Јелице Грујића

Јаворска ул бр. 7

Врше се оправке свију мерила

1—10—295

ВАГЕ

ЧУВЕНИ СА ЈЕВТИНОЋОМ И БОГАТИМ ИЗБОРОМ
НОВИ
МОДЕ САЛОН

ЖЕНСКИХ ШЕШИРА и разкоз материјала

почео продају колекција добивених за ову сезону. Модискињама знатан радат. Оправке врши по спуштеној цени. Стан у дворишту Краља Милана улица бр. 120, идући „Славији“ — у сопственој кући.
С. М. ЛАЗАРЕВИЋ

—11—

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД

Космајска улица бр. 22.

БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: часописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничких карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевена са најмодернијим новим словима, шарима и ликијама.

Штампарија је снабдевена са четири штампарске машине и две СЕЦ МАШИНЕ за слагање, да би могла сваки посао изградити на потпуно задовољство наших своје муштерије.

Израда је чиета и брза, — Цена умерена.